

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Érettségizett hólapátolók*

Forrás: .....

Új Nemzedék

Bp.
(Hely)

1922. 7/10
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

614. 76

Hely

Idő

"1922"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi hazinyomda 1922

— (Érettségizett hólapátolók.) Kinn, a liget fehérrel terített útján találkoztam az ezerkilencszázhuszonkettes hólapátolókkal. Az 1922-es jelzést nem viselik a sapkájukon és egyáltalában nincs rajtuk hivatalos egyenruha. De az arcukon, a kényszerült, szögletes mozdulataikon, a ruhájukon, rajta van ez a szám, mint egy rejtett transzparens. Azért talán észre sem vettem volna őket, ha nem hallok a különös megszólítást:

— Kérem urak, ne diskuráljanak, mert jöhet az ellenőr.

Ezt egy hivatasos utcaseprő mondta. Egy öreg, rongyokba csomagolt „köztisztasági munkás”, aki most éjszakánként havat lapátol százharminc korona napi-dijért. A kérges, hajlott, hivatasos hólapátoló különös megszólítása, két másik munkásnak szólt. Két szvetterbe, kendőbe, hósapkába öltözött lapátolónak, akik este tízkor munkaközben, összeálltak beszélgetni, vagy csak talán pihenni, ahelyett, hogy a havat lapátolnák.

— Kérem, mennyi a napibér? — Kezdem az ismerkedést, a két urnak szólított hólapátolóval.

Rámnéznek. A sötétben összeszalad a szemük, mint négy szentjánosbogár testvér, és végignéznek a ruhámon.

— Hivatasos 130 koronát, rendkívüli munkás 100 koronát kap egy éjszakára. Este nyolctól reggel hatig tart a munka.

Lassan elvonulunk az öreg utcaseprő elől és beszélgetünk. Már ismerjük egymást; tudjuk, hogy „miről van szó.” Az egyik magánhivatalnok, — családos ember — a másik menekült egyetemi hallgató. Havat lapátolnak.

— A hivatalban mindig azzal vicceltünk, hogy ha soká tart ez a megbolondult élet, elmegyünk havat lapátolni. Hát most beváltottam a fenyegetést, — meséli az idősebb. Sovány, komoly ember, amilyen a hivatalokban görnyed szavával és nyolc éve csatázik az élettel.

— Négyezer korona fizetésem, feleségem és egy gyermekem van. Na gondolja kérem, hogy virtusból, vagy amerikai romantikából áll ide az ember. Nem! Ez száz koronát jelent egy éjszakára. Ha soká tart a hó, háromezer korona mellékes egy hónapban.

Hogy mikor alszom? Délután háromtól hétig. Kibírom . . . Katona voltam.

Aztán az egyetemi hallgató beszél. Ő az erősebb. Aradi fiú. A közgazdasági temre jár. Van két tanítványa és az éjszakai százkorona.

— Azért kértük, hogy ide helyezzenek, mert a városban, mégis megismerhet valaki. Kellemetlen lenne . . .

Kérdem, hogy vannak-e még többen?

— Nem hiszem. Bár hallottuk, hogy *Kőbányán is jelentkezett több közisztviselő, de ez nem bizonyos. A jelentkezésnél mi sem mondtuk, hogy mi a foglalkozásunk.*

Aztán mesélik, hogy már a decemberi havazásnál is dolgoztak. Akkor könnyebb volt. De ma tíz fokos hidegben bizony könnyen kiesik a lapát a kezükből . . .

— Nem is tud esni a nagy hidegtől. Egy-két nap múlva becsukhatjuk az üzletet — mondja a sovány magántisztviselő, fanyarkás mosollyal és már siet le tovább, mert jöhet az ellenőr és *ma még van hó, és van „üzlet” és . . .*